

Felsőbánya (románul: Baia Sprie, németül Mittelstadt, latinul Mons Medius) Románia északi részén az Ukrán határral szomszédos Máramaros megyében van. A város a megye nyugati részén Szatmártól 70, Nagybányától pedig 10 kilométerre, keletre fekszik a Gutin-hegység lábánál, a Zazar-patak mentén. A település gyakorlatilag összeépült Nagybányával.

Gyönyörű természeti környezetben fekszik: Északról és keletről **magas hegyek** veszik körül (Somoshegy 600 m, Rozsály 1300 m, Bányahegy 729 m, Gutin 1447 m, Feketehegy 1200 m és a Hegyeshegy 625 m). A déli oldalon magas dombok határolják, míg nyugaton a Nagybánya és Felsőbánya között húzódó Giródtótfalu (Tautii de Sus). A város főutcája a Zazar-patakkal párhuzamosan halad kelet-nyugat irányban.

Közigazgatásilag Felsőbányához három település tartozik: Újfalu (Satu Nou de Sus), Kisbánya (Chiuzbaia) és Giródtótfalu (Tautii de Sus). A csatolások és a település határában épített lakótelep miatt a magyar lakosság arányszáma lecsökkent statisztikailag. Ennek ellenére, azt tapasztaljuk a településen, hogy majd mindenki magyarul beszél egymással.

Felsőbánya legrégebbi épületei a régi negyedben, a római-katolikus templom körül található. Érdekességnek számít, hogy a főutóra néző régi házak szinte mindegyike pincével van ellátva. Ez annak a jele, hogy a régi felsőbányai polgárok a közeli szőlős vidékekről hozták a bort itteni kimérésre, mivel a városban nincs szőlőtermelésre alkalmas terület.

A várost az évszázadok során többféleképpen **nevezték**: Mons Medius (Középhegy), Mittelberg, Felsőbánya, Baia Sprie. Mivel a település lakói kezdetektől fogva bányászattal foglalkoztak a városunknak és lakóinak sorsa nagymértékben a mélyből kihozott ércek gazdagságától függött.

A város jellegzetessége a városi kórház előtt állított, Ady József szobrász által fából faragott Bányász szobor, mintegy emlékeztetőként a város évszázados hagyományára.

További információk: <http://www.felsobanya.ro/varostort.htm>